

Arnulf (81) samler kulturminner

Arnulf Gurrik har registrert over 80 kulturminner i Hajern-området. Han er en av mange frivillige som deltar på registreringene av kulturminner i Hof. Torsdag fikk han besøk av Tor Bjørvik for å gå gjennom registreringene. Arnulf Gurrik og fylkets rådgiver ved kulturminneregistrering, Tor Bjørvik, møttes vedrestene etter den gamle Rustandsaga ved Østelva.

– Her har det vært drift til rundt århundreskiftet 1800/1900, forteller Arnulf. Rustandsaga er et av over 80 kulturminner han har registrert på skogen i Hajern-området.

– Jeg har registrert minner fra bygda og helt til grensen mot Buskerud, sier han. Gjennomgang av funn. Tor Bjørvik og Arnulf Gurrik setter seg i sola utenfor den gamle stua Arnulf eier. – Her bodde den siste tømmerhoggeren i 1956. Han hadde ei lang radioantenne strukket mellom trærne her, med ei flaske 60 prosent i den ene enden, og ei flaske hårvann i den andre som isolatorer, ler Arnulf. Arnulf serverer kaffe fra en gammel kaffelars, og vafler med blåbær og rømme i sola foran røde stua. Det er en nydelig høstdag. – Vi skal gå gjennom alle funnene til Arnulf, forklarer Bjørvik. Han forteller at det gjenstår mye arbeid med å få alle dataene om funnene registrert på skjemaer elektronisk. På samme måte som i Holmestrand skal alle funn registreres elektronisk og legges ut på nett slik at de er søkbare med både tekst og bilder.

Hele bygda er engasjert – Det er et stort engasjement om kulturminneregistreringen i bygda. I alt er den delt opp i 20 roder, og det er rundt 100 personer i sving, forteller Bjørvik. Han mener det skaper samhold og mange knytter nye vennskap og treffer folk de ikke har snakket med på lenge. Det styrker tilhørigheten i bygda når mange er med på registreringene.

– Våre viktigste kilder er eldre mennesker, vi må få pratet med de før de går bort, sier Bjørvik. Bjørvik forklarer at rundt halvparten av kulturminnene de registrer er fra de siste 100 år. – Uten pensjonister som Arnulf ville det aldri gått, legger han til.

Han mener det skaper samhold og mange knytter nye vennskap og treffer folk de ikke har snakket med på lenge.

Rustandsaga ved Østelva var i drift til slutten av 1800-tallet, forteller Tor Bjørvik og Arnulf Gurrik

Det styrker tilhørigheten i bygda når mange er med på registreringene.

– Våre viktigste kilder er eldre mennesker, vi må få pratet med de før de går bort, sier Bjørvik. Bjørvik forklarer at rundt halvparten av kulturminnene de registrer er fra de siste 100 år. – Uten pensjonister som Arnulf ville det aldri gått, legger han til. – Jeg har arbeidet i skauen i alle år, så jeg er vant til å ferdes her, legger han til med et smil. Nå gjenstår arbeidet med å få alle kulturminnene til Arnulf elektronisk registrert i databasen.

– Det er mange detaljer som skal være med i registreringsskjemaet. Føringen av skjemaene er en meget viktig del av arbeidet, slår Bjørvik fast.

GRAVER FREM: Arnulf Gurrik graver frem grunnmuren etter den gamle setra som familiens hans drev.

MYE ARBEID: Nå skal Tor Bjørvik (th) gå gjennom alle registreringene til Arnulf Gurrik.